לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition פרק ג' וד' דאבות

Morocooper CLAU...A TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS בראתי יצר הרע ובראתי לו TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת כי תבוא - ט"ז אלול תשפ"ג Shabbos Parshas Ki Savo - September 2, 2023

9:40 – פלג המנחה עש"ק – 6:07 הדלקת נרות שבת – וו:7 זמן קריאת שמע / מ"א – 9:04 זמן קריאת שמע / הגר"א סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:45 שסיעת החמה שבת סודש – 7:28 מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:18 צאה"כ / לרבינו תם – 8:40

לנייר חלק לקלוט תורה. אם לא שהאדם מרבה בעמל. כי בכר מזכר את ישותו. והינו בגדר צורף המצרף את הכלי, ואחר שהעמל מזכך את המוח נעשה המוח 'כלי של תורה' מאחר שהתורה היתה הגורם לזיכוכה. ומאז הוא בבחינת 'מלא' הקולטת ומחזיקה את התורה. [ואל תתמה על כך שרואים הרבה לומדים שזוכים לתורה בלי עמל. כי לפעמים ישנם זכויות לאדם מגלגוליו הקודמים ובסיבתם ראוי הוא להיות מוכשר לתורה גם בלא העמל. אולם מצד דרכה של התורה הקדושה מוטל על האדם לעמול כדי להכשיר עצמו לתורה. וכדמוכח ממאמר חז"ל הנזכר

ואכז היו הרבה צדיקים שבתחילת דרכם הלכו בחושר. ובכל זאת לא התרפו מיגיעתם עד שזכו ונפתח לבם כאולם. והיו צדיקים שגם ראו לנכוז לגלות צערם הקדום ברבים. כדי לחזק ברכיים כושלות לבל יתיאשו, אחר שיידעו שזוהי דרכה של תורה. בין אלו הצדיקים שחקקו לדורות את מצבם בעודם ב'קטנות' נמנה הגה"ק מקאמרנא זי"ע. שכתב שהרגיש בלימודו אלף פעמים טעם מיתה עד שזיכהו ה' ואורו עיניו. כמו כן מקובל מפי הרה"ק רבי נחמן מברסלב שהעיד גם הוא על גודל יגיעו בימי חורפו. והוא זה שגם העיד על הנחיצות לחזק את הצעירים היגעים. באמרו שאילו היו מבשרים לו אז בימי חורפו שעוד יבוא יום ויזכה לחוש במתיקות ועריבות התורה והעבודה היתה עבודתו קלה הרבה יותר.

הוא הדבר ששמעתי מפי **מודי ורבי הגה"צ רבי נטע פריינד ז"ל.** שאמר בשם צדיקים לפרש מאמרו של רש"י (לעיל פסוק כ) 'כתית למאור ולא כתית למנחות' שאם עבר על האדם בחינת 'כתית' כי שבור ורצוץ הוא אחר שאינו רואה ברכה בעמלו, יתחזק ויבין שמתוך זה החושך יזכה 'למאור' היינו לאורה של תורה. 'ולא כתית למנחות' רצה לומר שלא תהיה כתישה זו סיבה ליאוש ומנוחה מז העבודה. שלא יסיק מכר שאין הוא האדם המוכשר לאורה של תורה.

מחשבותיו ומצייר בלבבו האמת בכח דברי פיו. על כן בהיטיב אליו השם ב״ר ובברכו אותו ואת אדמתו לעשות פירות. וזכה להביאם לבית אלקינו. ראוי לו לעורר לבבו בדברי פיהו ולחשוב כי הכל הגיע אליו מאת אדוז העולם. ויספר חסדיו ית' עלינו ועל כל עם ישראל דרך כלל, וע"כ מתחיל בעניז יעקב אבינו שחלצו האל מיד לבו ועניז עבודת המצריים בנו והצילנו הוא ברור הוא מידם. ואחר השבח מבקש מלפניו להתמיד הברכה עליו. ומתור התעוררות נפשו בשבח השם ובטובו זוכה ומתברכת ארצו. וע"כ ציונו ברור הוא על זה כי חפץ חסד הוא". עכ"ל.

הרי מבואר מדבריו שעיקר מצות ביכורים מיסוד על הכרת הטוב. והחפצה של הכרת הטוב הוא להביז שכל העולם כולו נוהג בהשגחת השי"ת. וכל מה שיש לנו הוא אר ורק ממנו ית'. וע"כ אנו מודים לו. א"כ מי שעוסק במצות ביכורים. בודאי לא שייך לו בושה כלל, שהרי באותו שעה שהוא מאמין שזה שהוא אינו עשיר. זהו ג"כ בהשגחת השי"ת, וזהו העבודה של ביכורים, שצריר האדם לבא לידי הכרה, שהקב"ה הוא המנהיג את הבריאה. וכל מה שיש לו הוא אר ורק מאת השי"ת. וגם כל מה שאיז לו. הוא ג"כ בהנהגת השי"ת. ואם אחד מכיר שגם מה שאיז לו הוא ג"כ בהנהגת השי"ת. יודע הכל מה דעביד רחמנא לטב עביד. וע"כ אין לו להתבייש. שיודע שאינו חסור כלום וע"כ דוקא באותה שעה אינו מתבייש. וע"כ בהכי לא צריך חז"ל לתקן שיהיה העשירים וענים מביאים בקלתות הרומות זה לזה.

מאת הנח"צ רבי גמליאל חכחן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ק

והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלקיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ... (כח-א) - אם שמוע - תשמע

דנה על מקרא זה שנינו בגמרא (ברכות מ.): 'אמר רבי זירא ואיתימא רבי חיננא בר פפא. בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם. מדת בשר ודם - כלי ריקו מחזיק. מלא אינו מחזיק, אבל הקב"ה אינו כן, מלא - מחזיק, ריקן - אינו מחזיק. שנאמר: יאמר אם שמוע תשמע' - אם שמוע - תשמע, ואם לאו - לא תשמע. דבר אחר: אם שמוע - בישו תשמע בחדש. ואם יפנה לבבר שוב לא תשמע'.

מאמר זה הוא הדרכה לאלו התפצים לזכות ב'תורה', ומתחילה יש כו דכרים לאלו שראשם קשה עליהם כברזל. ואינם זוכים לחזות בנועם ה' ולטעום מצוף תורתינו. הללו זמהיז למה דעתם קצרה מלהביז דברי תורה? מי כמודם יודע שלאמיתו של דבר דעתם פה. ושביתר הוויות העולם יש להם הבנה מלאה. ורק בבואם לעסוק בדברי תורה נסתמה יעתם. הדברים מעוררים בהם צער רב ולפעמים קונה גם היאוש שביתה בלבם. אולם אם תבוננו בדברי חכמינו אלו. ימצאו תשובה לתמיהתם. כי בדבריהם אנו רואים ש'ידיעת תורה' הוא מושג רוחני שאינה כיתר הידיעות. כי יתר כל הידיעות על אף היותן גם כן מושג רוחני. דומה ענינם להמושגים הגשמיים. ולכז המושגים הראשונים הנקלטים במוח יש בהם יותר בהירות. וכפי שהחוש יעיד שהצעירים קולטים מושגים של חוליו תר טוב מהמבוגרים. אולם בדברי תורה אינם כז. בהם אנו רואים ש'כלי ריקן אינו מחזיק' – מוח שלא קלט דברי תורה אין לו עדיין הקרושה המכשרתו להשגת התורה. מאידר 'כלי מלא מחזיק' - ככל שמרחיב דעתו בתורה. כד הוא מוכשר יותר לתורה. לאור האמור איז מנוס מלומר ש'כל ההתחלות קשות'. כי מצד הטבע אי אפשר כלל

"לכח הכהו המנא מידד והניחו לפני מובח ה' אלכיד ... (כו-ד) – מצות ביכורים הודאה להשי"ת

 Γ נן במתני׳ (ביכורים ג, ח): ״העשירים מביאים בכוריהם בקלתות של כסף ושל זהב העניים מביאיז אותם בסלי נצרים של ערבה קלופה והסלים והבכורים ניתניז לכהנים". "כ. והק" **התוספות יו"ט.** "והשה לי. דאי הכי עניים מתביישים. ולמה לא תקנו כדי שלא יתביישו העניים שאף העשירים יביאו בנצרים כמו שמצינו בכמה מקומות"? ותי' "ז"ל. "זי"ל משום כבוד בית אלקינו ומשרתיו לא חשו על שיתביישו העניים". עכ"ל. לומר. שאה"ג העניים יתביישו. אבל משום שיש כבוד גדול להשי"ת כשהעשירים מביאיז הקלתות של כסף וזהב. משום הכי לא חשו על כבוד העניים.

ובעזהי"ת נראה לענ"ד ליישב הק' באופן אחר. דהנה דאה"נ מצינו כמה וכמה פעמים בחז"ל שתקנו תקנות כדי שלא לבייש מי שאיז לו. כדאיתא בתענית (כו. ב): "אמר רבז שמעוז בז גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים. זבהז בנות ירושלים יוצאות בכלי לבז שאוליז. שלא לבייש את מי שאיז לו". ע"כ. אבל ראה דיש לומר, שכאן במצות ביכורים שני בעיקרו מכל שאר מקומות. דהנה עיקר. וטעם למצות ביכורים כתב **החינור** (מצוה תר"ו): "משרשי המצוה. לפי שהאדם מעורר"

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Minhagim and Customs of the Yamim Noraim (4) **Sholosh Seudos on Erev Yom Tov.** When the first day of *Yom*

Tov falls on Shabbos, like this year (R"H, Sukkos, Shm"A), the question of eating Sholosh Seudos comes up as we must keep in mind the takana of Chazal (1) that one may not eat on erev Shabbos/Yom Tov in a way that he will not have a good appetite for the bread of the Shabbos/Yom Tov meal that night. [This is true regarding the Shabbos morning meal too and one should not eat at a Shabbos morning Kiddush in a way that he will not have a good appetite for the Challah of the Shabbos morning meal]. The **Rashbam** (2) explains that eating the meal with an appetite is a hiddur mitzvah, a beautification in fulfilling the mitzvah. Some might be tempted to fix this by eating an early *Sholosh* Seudos so we have to detail the earliest and latest times for these Shabbosim which are erev Yom Tov Sholosh Seudos meals.

Earliest Time to Eat Sholosh Seudos. The correct time to eat Sholosh Seudos is from Mincha Gedolah and on (3) This is one-half of a seasonal hour after seasonal midday. This applies to the first day of Rosh Hashana (approx. 1:22 p.m. on the east include Sholosh Seudos, will be explained next time, IY"H.

בלן ההלחלים – הבללן מדף הלומל – קלדושלן טו:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס ראש כולל עטרת היים ברוך, קליבלגד הייטס

coast, NY & N.J. - 1:52 p.m in Cleveland), the first afternoon of

Sukkos (1:16 NY & NJ - 1:46 in Cleveland) and on Shemini

Atzeres afternoon (1:14 NY & NJ - 1:34 Cleveland). One can

start Sholosh Seudos after this time, or even earlier and eat at least

Latest Time to Start Sholosh Seudos. In order to eat the bread

of the night meal with a good appetite, Chazal said (4) that one

should not start a bread meal in the last quarter of the day. In our

case, this would mean to start eating the Hamotzie of the third

meal: Rosh Hashana before 3:58 (NY & NJ - Cleveland 4:28),

Sukkos before 3:43 (NY & NJ - Cleveland 4:13), and Shemini

Atzeres before 3:35 (NY & NJ - 4:05 Cleveland). If one started at

the correct time, he can continue eating till sunset, keeping in

mind that he should not fill himself too much. If he missed the

above starting time, he may fin this b'dieved statel still wash to

fulfill the *mitzyah* of *Sholosh Seudos*. He should just eat some

bread and a small dish such as fish - and not more. The halachos

for one who chooses to divide the first meal into two meals to

a k'zavis or preferably a k'beva of challah after this time.

"הינכק העניק לו. אשר ברכך ה' אלוקיך תרון לו...לא תשלחנו ריקם" .This refers to when one sends oul "הינכק העניק לו. אשר ברכך ה' אלוקיך תרון לו...לא תשלחנו ריקם" .Tays דברים טו',יד' תורה his עבד עברי free. he must send him out with aifts. The אבר א free. he must send him out with aifts. The ומערלות. יכורות of this מצרה is to implant in us *Middos Toyos* ומערלות. ירוכתדותן. So, if one was עבד עברי to receive בינסה in his בינסה from ה' during the period of time this עבד עברי עברי עברי appreciation and give him parting gifts. The רינוך says that although this עבד עברי by a עבד עברי and עבד עברי and צינון שהיובל נוהג still, nowadays, if one hires a Yid to work for him, (employee) when he leaves he should be מצד המוסר bim. Not מצד המוסר but. מצד המוסר but. מצד המוסר but. מצד המוסר says whoever sends his עשה away without (יולא תשלחנו ריקם" ois oiver the אין away without (יולא תשלחנו ריקם". This is a או הל". This is a לאו הניתק לעשה. The **Rambam** rules והל" יב' that since the דיי savs one should be מוכר עצמו this ניהג even מוכר עצמו thus to the שיטת תוס' that he holds like הענקה receives מוכר עצמו so, מכרוהו ב"ד that only a מכרוהו ב"ם that only a המנקה it's appropriate to be מכרוהו ב"מ this appropriate to be בימן הזה even הענקה ther מכרוהו ב"ם. Hed like the מכרוהו ב"ם the *Torah* is being specific and there must be a reason and since we don't know the reasons of the *Torah*, we would not be איז this nowadays.

The Acharonim discuss if this דר חיוב מכוני above anything else stipulated, or is this in the עבד above anything else stipulated, or is this in the גדר סל צות צדקה אינה בתורת חיוב אלא מתורת ויתור ומתנה בתורת חנינה" - בגדר מצות צדקה savs that this is מצות צדקה "הענקה אינה בתורת חיוב אלא מתורת ויתור ומתנה בתורת חנינה" - בגדר מצות צדקה ה The דיי also says this is יורד לנכסי would be if ב"ד would have the right to be מרזי צדקה. If it would be a צדקה then ב"ד then מרדי. און יורד לנכסי ש"ד און וורד און וור would only be able to be ב"ד like by all *mitzvos*, but there would be no יורד לנכסיז to like by all *mitzvos*, but there would be no ארנכסיז. If this would be a ב"ד, then ב"ד would be permitted to be יירד לנכסיי Some bring a proof that it seems the בגדר צדקה also holds it's בגדר צדקה since in his יירד לנכסיי between ביקה and הלוואה. The הכמה ביד and הלוואה. The ביקה explains that when one is sold by בידקה, the money goes to the הלוואה oit's understandable that the gets הענקה on the way out. But when one sells himself as a עבד , if there would be a דין then the purchaser when negotiating the cost of the עבד would take into consideration the ultimate הענקה that he will have to give him and deduct it from his offer. thus the עבד wouldn't gain anything (extra) by this דיו. The בארו י**ים של שלמה:** בארו ים של שלמה ואיז של שלמה שלמה שלמה ואיז של שלמה האיז הענקה who didn't steal does not get מכרוהו ב"ד. wet a הענקה איז הענקה שלמה who was sold because he stole, does get הענקה. because the מיכר עצמו was עבדים, ולא עבדים לעבדים עברים עובר was מוכר עצמי. So it's not benefit him directly on something he did מוכר ב"ד. true the מוכר ב"ל did an עבירה, still, we aren't directly benefiting him from his עבירה

הוא הנה אומר R' Mordechai Gifter zt"l (Pirkei Torah) would say:

"יירעו אתנו המצריים" - Why does it say יארעו אווי אווי אווי 'When Pharaoh imposed harsh laws against *Bnei Yisroel*, he was afraid the common Egyptian wouldn't accept this injustice, so he decided to denigrate the Jews and speak ill of them until all the Egyptians were disgusted of them. Now he instituted all the harsh laws against them. For this reason it says זירעו - they didn't just do bad to us, they first made us look bad in the eyes of the common Egyptians in order to pain us."

A Wise Man would say: "It's not the load that breaks you down, it's the way you carry it." HE orchestrates all events!... olready sta Printed By: Quality Printing

COMMIT. CONNECT. CORRECTLY. לכבודו

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

L'iLuv Nishmas. Perel Kena A"H bas R' Simcha Asher HaCohen Yahrzeit 19 Flul 5766 חהא נשמחה צרורה בצרור החיים

Graphic Copy & Printing

(845)352-8533

מעשה אבות סימו

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה' מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן ... (כו-מו)

Parshas Ki Savo outlines a series of blessings and curses linked to our behavior. Idolatry, degrading parents, engaging in numerous forbidden acts, to name a few, will incur curses and punishment. After we list them individually in the Torah. we say Amen to each and every curse. The Meforshim explain that reciting a united Amen to these curses enables us as a community to take responsibility for our actions, not only for the blessings in our lives, but for the curses as well.

There was once a man in his early forties who suffered from a severe illness, causing grave concern for his wife and children. The doctor expressed hesitation in performing the necessary operation, fearing the man's potential demise on the operating table. He advised the wife to seek approval from a higher authority, such as a renowned doctor from a prestigious hospital, to take responsibility for the procedure. Pondering who the "highest authority" she knew could be, she recalled her husband's past association with the great Gaon and Posek, R' Moshe Feinstein zt"l, during his time at Mesivta Tiferes Yerushalayim. With determination, she decided to approach R' Moshe and seek his guidance.

A few days later, the doctor called and inquired if she had consulted any other specialists or someone of a higher authority. Calmly, she replied that she had an appointment the next day with such an authority. Perplexed, the doctor questioned which doctor she was referring to, to which she clarified that she intended to consult a great rabbi.

The doctor was incredulous, unable to fathom seeking a rabbi's opinion on a medical procedure. He argued that a rabbi lacked the necessary medical background to make such a decision. Unfazed, the woman asserted that the rabbi was the highest authority she recognized, as per the doctor's request for a second opinion. She was doing as he asked

Astounded and curious, the doctor requested to accompany her to meet this big rabbi, as he wanted to witness the situation firsthand. She agreed, and the following day, the woman accompanied by the doctor, traveled to the lower east side of New York where they visited R' Moshe at his residence on FDR Drive. R' Moshe warmly welcomed them both in and inquired about the severity of the illness and the details of the operation.

As the conversation progressed, R' Moshe mentioned that he was trying to recall her husband from his yeshivah days twenty years ago. The wife, eager to assist his memory, presented a picture of her husband during his time at the yeshivah. Now, as she described him from years ago, R' Moshe remembered the young man and was instantly moved to tears.

Witnessing R' Moshe's genuine care and concern for a former student from decades ago, the doctor turned to the wife and remarked that he now understood why a rabbi such as this one could make such a decision. He believed that someone who could empathize and shed tears over another person's illness would be guided to the right decision from Heaven.

R' Moshe then shared a profound insight that he said has the potential to transform lives. He advised the doctor and the woman to proceed with the operation but with an additional commitment from the sick man himself. He was to undertake that from this point forward, every blessing that he would recite, whether during davening or on something simple like a food item, should be said out loud and clear, allowing others to hear and respond with "Amen."

R' Moshe explained the significance by highlighting the numerical value of the word "Amen" which is 91 Remarkably, the Hebrew word for angel - Malach - also holds the same numerical value of 91. Thus, whenever a person recites a blessing and another person responds with Amen, he creates an angel who serves as his protector.

Armed with this newfound understanding, the man underwent the operation while adhering to the commitment of reciting blessings aloud. He also encouraged others to do the same, enabling him to answer Amen to their blessings. The operation was a resounding success, and the man had the privilege of living for many years following the procedure. diligently reciting blessings aloud and responding Amen to others. (Adapted from Stories to Inspire - 718-400-7145 - Call Now & Be Inspired!)

שאי סביב עיניך ... בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה ... (שעי ם-ר) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THOUGHT USE TO THE WEEKLY THOUGHT USE THE WEEKLY THOUGHT USE TO THE WEEKLY THOUGHT USE THE WEEKLY THOUGHT USE TO THE WEEKLY THOUGHT USE TO THE WEEKLY THOUGHT USE THE WEEKLY WE WELK THE WEEKLY THE WEEKLY THE WEEKLY W

holy city of Yerushalavim, where, "Your sons shall be brought from afar, and your daughters will be waited on at their side." The question is why the Navi splits up the men and women. In fact, right before these words, Yeshaya states; "They will all [Klal Yisroel] gather and come to you [Hashem]..." So, if all of Klal Yisroel will come before Hashem, then there shouldn't be a need for the Navi to specify again that men and women will come.

Baghdad zt"l quotes the Medrash which tells the story of Shlomo HaMelech who once had a conversation with a bird.

In this week's Haftorah, Yeshaya HaNavi proclaims that who insisted that there are more women in the world than in the times of *Moshiach, Klal Yisroel* will all gather in the men. The king disagreed and after acknowledging that he was right, the bird explained that although physically there might not be more women than men, when a woman rules over a man telling him exactly what to do and how to do it, the man becomes akin to a woman and is thus counted as one.

The Ben Ish Chai explains that men and women have their own purposes and responsibilities in life, and a man cannot fulfill a woman's responsibilities and vice-a-versa. So, although Yeshaya HaNavi already stated that all of Klal The Ben Ish Chai, Chacham Ray Yosef Chayim of *Yisroel* will gather before *Hashem*, it was still important for him to stress that each gender will arrive with their own purpose and characteristic in their service to the Almighty.

ולשמר חקיו ומצותיו ומשפמיו ולשמע בקלו ... (כו-יו)

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

After the posuk enumerates the many ways that Klal Yisroel follow Hashem's ways and mitzvos, ללכת בדרכיו ולשמר חקיו all the proverbial "bases" should be covered. If so, wonder the *Meforshim*, the last two words of the *posuk* - ומצותיו ומשפטיו "ולשמוע בקולוי" - would seem to be superfluous. That, obviously, cannot be. So what is the *pshat*?

The **Rambam** explains that it is coming to include *mitzyos* and commandments that at a future time, *Klal Yisroel* will receive via the prophets. The **Ohr HaChayim Hakadosh** explains that it refers to *Limud HaTorah*. Even if a person knows and performs all the *mitzvos*, there is yet another obligation to learn *Torah*, solely and simply for the sake of learning.

The **Seforno**, however, writes just two words which give us insight into the expectations for a true *Yid*, an *eved Hashem*. He writes: "ולשמוע בקולו - כראוי לעבדיו". What does this mean?

R' Moshe Feinstein zt"l (Darash Moshe), independent of the above meforshim, explains the words "ולשמוע בקולו" to mean doing the will of *Hashem* not by rote but rather to abide by His laws and mitzvos through love and simcha. That emotion makes the whole service so much more elevated and real.

With R' Moshe's words, perhaps we can add on and clarify the deeper meaning of the Seforno as follows: Although many mitzvos follow a regimen which is "black and white" so to speak, however, in our avodas Hashem there are numerous "gray areas" that we must consider. In these "areas" a person may tend to be laidback and easygoing, not following through to the letter of the law. But really, we should ask ourselves: what does my Father really want? That barometer will help us navigate through life with the outlook of a true eved Hashem, "כראמי לעבדיי" and will no doubt help us find favor by Him this year!

משל למה הדבר דומה אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרת את בנ"י (כה-סמ)

משל: The *tefillos* and beseeching of the great *Gaon* and Tzaddik, R' Chaim Shmulevitz zt''l, were legendary. He was known to tell people that for a tefillah to be truly effective, it must stem from the depth of one's heart. If one

does not truly feel pain over what he is asking, his prayer is less likely to be answered. R' Chaim would advise that before praying for a sick person's recovery, first visit the sick person and see what he is undergoing. This will help you feel his pain and enable your prayers to be heard.

R' Chaim would often pray with great fervor at the site of *Yad Avshalom*, the exotic tombstone of Avshalom, the son of rasha. He instigated a tremendous rebellion in Klal Yisroel Hashanah, the great Day of Judgment.

and caused his father a great deal of trouble! What reason could R' Chaim have for praying there with such intensity?

"Avshalom did indeed rebel against his father," R' Chaim explained, "but when Dovid heard about his death, he wept bitterly and davened that Avshalom merit entry into Gan Eden. From Dovid and Avshalom, we learn that a father's love for his son is unconditional. Even when a son behaves improperly and irrationally - even when he humiliates and tortures his father - his father will still forgive him."

נמטל: Moshe Rabbeinu gave us a ferocious speech, warning Bnei Yisroel that if we rebel against our Father in Heaven, terrible calamities and disasters will befall us. That, however, doesn't take away from the fact that *Hashem* is still our King David, located in the Kidron Valley near Jerusalem. Father in Heaven, always looking out for the best for us. We One of R' Chaim's talmidim once asked him about this can repent and ask for forgiveness. For this reason, the practice. After all, Avshalom was known to be a wicked tochacha, the admonitions, is always read prior to Rosh

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלקיך נתן לך (כו-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUITMAN - RAMAT SHLOMO

There is an interesting phenomenon in Yiddishkeit. When a Jew wishes to forge a relationship with another human being, the "secret formula" is to give - not to take. The more you give another person - the more you will love that person. This idea can be seen clearly in the relationship between parents and children. Logically, one might think that children should love their parents more; after all, they are the constant recipients of their parents' kindness. However, as we know and are told by professionals and non-professionals alike, this is really not proven to be true. In fact, parents love their children more - and the reason is because they are constantly GIVING to them. Giving is loving!

In our relationship with *Hashem*, however, the opposite is true. Yes, *Hashem* is our Father and of course we love Him but in order to become truly close to *Hashem*, it is not necessary for us to give, because in essence there is nothing that we CAN give to Him. Rather we are commanded "ילקחת" - to take! Yes to take! By taking all the good that *Hashem* gives us, we form a relationship with Him! It is quite an amazing twist! But there is a catch. If we simply take, without acknowledging and appreciating all the good in our lives, our relationship will be a shallow one - not on Hashem's part - but on our part! The more we appreciate and thank *Hashem* - the more we will love Him and become close to Him.

In these last few weeks before Rosh Hashana, we are all searching for ways to do Teshuva - to return to Hashem, to become closer to Hashem. One of the greatest ways to accomplish this is through Hakaras Hatov, fully appreciating and thanking Hakadosh Boruch Hu for every kindness, big and small, that He does for us. In this way, we will be able to reach our goal of "ולקחת" - taking all that goodness and הטבה that Hashem so very much wants to give us. As the posuk states: ". "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך" - "And you shall rejoice in all the good that Hashem has given you."